

Pavouk

Pavouk je hned tady a hned zas tam, cestuje po světě, a když někam přijde, postaví velikou síť a pořádá představení, odpoledne pro malé mouchy a večer pro velké, všechna představení jsou zdarma, diváků je jako much, dívají se na pavouka, který se houpá vysoko na provaze, jen tak bez držení, a mouchy se diví a říkají si, to jsme ještě neviděly, to bychom chtěly umět, a pavouk na ně volá, jen se nebojte, můžete to zkusit, když spadnete, spadnete do sítě, a malá zelená moucha, která se nebojí, vyleze nahoru, ale opravdu to není tak jednoduché, ať dělá co

dělá, nakonec spadne do sítě a nemůže ven a pavouk se směje, jak se ta zelená moucha motá v síti, směje se velice, směje se dlouho a všechny mouchy jsou netrpělivé a volají, tak co je, proč se nepokračuje, a pavouk se přestane smát a řekne, lituji, pokračovat se nebude, rozejděte se, dostal jsem totiž chuť na malou přesnídávku, a mouchy se rozcházejí a říkají si, to je nějaký divný pavouk, vidíte, ale co mohou dělat, představení je přece zdarma.

Vejce

Každé vejce je jiné, některé je bílé, některé modré, některé kropenaté, ale v každém je stejná tma, tma jako v pytli, a kdo je uvnitř, ten vůbec nic nevidí, nemůže si číst ani hrát pasíáns, nemůže se ani pohnout, nemůže se podívat na hodinky, jak dlouho tam vlastně je, ve vejci se sedí nepohodlně, není to opravdu žádný med, a tak se nedivte, že takový kolibřík nebo krokodýl si říká, to to ale trvá, už aby to skončilo, už abych byl venku na sluníčku, nemůže se dočkat a uvažuje, jaký ten svět asi je a co tam bude dělat, možná že budu zpívat v opeře, říká si, možná že budu létat z Prahy do Říma, možná že budu plavat v nějakém modrém moři, kdo ví, a jak to má také vědět, jak má vědět, jestli bude zpívat, plavat nebo létat, ve vejci je tma jako v pytli, neví ani, jestli je kuřetem, kolibříkem nebo krokodýlem, ví jenom, že to bude nádherné, že to bude velice zajímavé, a nemůže se dočkat.

Žirafa

Když chodila žirafa ještě do školy, mívala jedničku z počtů i ze čtení, ale z tělocviku měla pokaždé pětku, protože neuměla udělat kotrmelec, ať dělala co dělala, kotrmelec udělat nemohla, byla z toho celá

nešťastná, kdekdo jí radil, to musíš takhle a pak takhle, koukej, jak je to jednoduché, ale žirafě se to nikdy nepodařilo, nevěděla, co má dělat s krkem, a paní učitelka jí říkala, žirafo, žirafo, ty jsi ale nemehlo, to bude pěkné vysvědčení, co tomu řeknou páni rodiče, a žirafa velice plakala, a kdo šel náhodou kolem, myslel, že prší, a když byl konec školního roku a rozdávalo se vysvědčení, žirafa měla opravdu pětku z tělocviku a plakala ještě víc než posledně, a když přišla domů, ptal se jí tatínek s maminkou, co se jí vlastně stalo, a žirafa se přiznala, že má pětku z tělocviku, a maminka s tatínkem neříkali nic, šli do vedlejšího pokoje a dlouho se tam radili, a když se vrátili, nesli svá stará školní vysvědčení, a když si je malá žirafa prohlédla, našla tam pětky z tělocviku.

Jepice

Den netrvá věčně, den je pryč, než se nadějete, želvě je to celkem jedno, přemýšlí, jak zabít čas, spí od rána do večera, ale jepice žije jenom jeden den, nemá na spánek ani pomyslení, den je pryč, než se naděje, a ona toho chce tolik uvidět, říká si, musím se podívat na nějakou výstavu a na činohru a také na orloj a také trochu na matematiku, na světě je toho tolik, nemůžu se s ničím zdržovat, a teď si představte, že ztrácí zbytečně čas v mlékárně, je to k zbláznění, minuty letí, jepice se dívá na hodinky a říká si, teď už to asi nestihnu, teď už to opravdu nemůžu všechno stačit, musím být rozumná, jen žádnou paniku, to by byla ta největší hloupost, lepší je dívat se kolem, prohlédnout si konve na mléko, máslo, sýry a bílý tvaroh, orloj se přece od konve tolik neliší, a tak se jepice dívá na konve, které se lesknou v slunci, je to neobyčejně krásné, je to krásné až k nevíře, je to kouzelné a jepice je dojata k slzám, ale říká si, jenom neplakat, jenom neplakat, přes slzy se vidí velmi nejasně.

Slepice

Není vejce jako vejce, vejce mohou být různá, záleží na tvaru, na barvě a na velikosti, na výstavách se někdy objeví vynikající kus a jedna slepice si umíní, že takovou soutěž vyhraje, nechá si dávat masáže, čte odborné časopisy a opravdu, snese nádherné vejce, jde s ním na výstavu a všichni chodí kolem a říkají, podívejte se na to vejce, není to zázrak, co říkáte, ten tvar, ta barva, vsad'te se, že dostane první cenu, ale považte, z ničeho nic se ozve nějaké ťukání, vejce začne pukát, to nádherné vejce se začne celé rozpadat a objeví se kuře, mokré kuře, které je celé udivené a volá na slepici, konečně jsem tady, není to báječné, ale slepice je celá bez sebe, o slepici se pokoušejí mrákoty, s něčím takovým vůbec nepočítala, a všichni kolem jsou velice otráveni, takové krásné vejce, takové nevídané vejce a nějaké kuře je takhle zničí, ale kuře neví, o čem je řeč, kuře tohle neposlouchá, kuře je kuře, skáče z velikých schodů a mhouří oči proti slunci, kterého je všude plno.

